

LBRIS

We know
books

charles cross

poezii

**... recitate în cabaretele pariziene
de altădată**

traducere și cuvânt înainte de
Constantin Abăluță

EDITURA CARTEX

CUPRINS

<i>Charles Cros sau propulsia imaginarii</i> (cuvânt înainte de Constantin Abăluță)	5
--	---

SIPETUL DE SANTAL

Prefață	13
---------------	----

CÂNTEC NEÎNCETAT

Viața ideală	14
Concluzii	15
Ziua de mâine	16
Patru anotimpuri	17

TRECUT

Triolete fanteziste	20
Colț de tablou	22
Pe un evantai	23

DRAME ȘI FANTEZII

Insomnie	24
Profanare	27
Cuvinte pierdute	29

DOUĂZECI DE SONETE

Sonet astronomic	33
Sonet madrigal	34
Veșnică seară	35
Sonet	36
Revoltă	37

Sonet	38
Sonet	39
Viitor	40
Memento	41
Ore senine	42

GRĂUNTELE DE SARE

Scrumbia afumată	45
Interior	47
Cântec de coastă	48
Cântecul sculptorilor	49
Vânzătorul ambulant	50
Schiță din spate	51
Vis de vară	52

FANTEZII ÎN PROZĂ

Acea care mă distrage	53
Mobila	56
Madrigal	60
Pe marginea a trei acvatinte de Henry Cros	62
Ora de gheață	66
Oboseală	69

ȘIRAGUL DE GHEARE

VIZIUNI

Cuceritor	73
Phantasma	74
Plural feminin	75
Vals	76
Veșnică vreme	78
Sonet	79
Hieroglifă	80
Noiembrie	81
La Curtea cu juri	82
Vis	83
Balada ruinii	84
Închinare	85

In morte vita	89
Libertate	90
Balada celor vicleni	91
Închinare	92

MÂNIE ȘI DURERE

La cafelea	93
------------------	----

TANDREȚE

Tablou sfânt	95
Cuvintele oglinzii către o frumoasă doamnă	96
Almanah	97
Sonet	98

PREFAȚĂ

Incerte bibelouri, flori
Moarte la sân de cadâne,
Plete de fecioare brune,
Cârpe smulse târfelor,

Tablouri sumbre, depărtări,
Camee, pasteluri spâne,
Prin sticle-un parfum rămâne,
Paiate, fleacuri, vechi brățări,

În cufăr ce îmbulzeală!
Cititor, stai la tocmeală?!
Vând tot. Ia! Acestea toate

În plâns sau râs să le înșiri
Fi-va. Tu plătind, eu poate
Voi cumpăra trandafiri.

CÂNTEC NEÎNCETAT

VIAȚA IDEALĂ

pentru May

O sală cu foc viu, cu lumânări,
Cu cina mereu gata, cu gitare,
Florete, falduri, flori, tutunuri rare,
Să flecărești, dar fără desfrânări.

Primăvara roze, lăcrămioare,
Vara iasomii, garoafe, flori de tei
Vor umple noaptea parcul unde cei
Visători gonesc zvonuri sprintăre.

Oamenii toți vor fi de neam bun, vor
Fi-mblânzitori ai Muzelor trufașe,
Femeile, fără vorbe abrașe,
Ilumina-vor cu grația lor.

Și am visa printre-aceste-aromate
Brațe și evantaie, flori, dantele,
Fine plete blonde, negre plete grele,
La veacuri scurse, la țări depărtate.

CONCLUZII

lui Maurice Rollinat

Am visat iubiri divine,
Brațe goale, cupe pline,
Aur, iluzii depline.

Eu optșpe, Ea șaispe-n floare.
Pe potecile sprintăre
Am fi gonit de-a-ncălare.

Mărturiile sunt duse,
Jurămintele apuse,
Argint în păr cine-mi puse?

Dorite sufletele pier,
Stelele sunt departe-n cer.
Să mor sătul, într-un ungher.

ZIUA DE MÂINE

lui Henri Mercier

Precum știi toți, de bună seamă,
Cu flori și cu femei, cu vin,
Și foc te poți distra puțin,
Poți să-ți joci rolul în vreo dramă.

Iarna absintul ne îmbracă
În verzi sclipiri sufletul gol;
Deasupra dragei, flori în stol
Spre foc balsamul și-l împacă.

Apoi sărutu-i stins de haruri
Ce-au ars doar de câteva ori
Și reciprocele trădări
Într-o zi-i despart – ca zaruri.

Se ard buchete și scrisori,
Alcovului i se dă foc;
Viața de ți-o salvezi, în loc
Ai vinul și ai săi fiori.

O, degete tremurătoare,
Portrete roase de scânteii...
Prea mult cu flori și cu femei
De-ai adormit, nu e scăpare.

PATRU ANOTIMPURI

lui Coquelin-Cadet

I

Primăvara-n codrul dezgolit
Într-o zi noi doi ne-am întâlnit.

Muguri creșteau, abur subțire.
Iubirea, ce descoperire.

Cu liliac și cu arțari,
Din visători furăm sprințari.

Pe sub glicină și salcâm,
Ce trebuie să spui acum?

Nu ne-am fi spus nimic, rozetă,
Fără mireasma ta discretă.

II

Vara, crini și roze pale
Râvneau chipurile tale

Noaptea, prin boarea de tei
Ne-am dus singuri pe alei

Trupul tău, balsam din iarbă
Ridica și sta să fiarbă.
Ne-am întors pe lângă grăie
Tulburați până-n călcâie.

Ea, ca spicu-n vântul tânăr
Se pleca pe al meu umăr.

III

Toamna vântul urlă mai prejos
Ca sărutul nostru furtunos.

Pe ape cad uscate foi,
Plete rebele pe-ochii tăi.

Iubesc și piersici, struguri grei,
Dar mai mult chipul, sânii ei.

În seara tristă și noroasă,
Ce-mi face buza ei țâfnoasă?

Din teascuri nounăscutul vin,
Cât ochii ei n-are venin.

IV

Iarnă. Cărbuni ard cu pară
În odaia-mi solitară.

Neaua cade pe poteci.
O, sânii ei albi și reci!

Aceleași dâre pe vatră
Ca-n cosița-i răsfirată.

La bal, zvârle fiecare
Vorbe crunte de uitare.

Cântecul apei îngheață.
Iubire, ce gol te-nhață.

TRIOLETE FANTEZISTE

Sidona, precum se știe,
Nu are numai un amant –
Spune chiar ea, cu mândrie.
Sidona, precum se știe,
Căci pentru ea cel mai șarmant
Veșmânt e goală să fie,
Nu are numai un amant
Sidona, precum se știe.

În păru-i blond ea îi prinde
Cum păianjenul bondarii
În plasa ce le-o întinde.
În păru-i blond ea îi prinde.
Spre pupila ei, solarii
Zboară rătățiți la minte.
Cum păianjenul bondarii,
În păru-i blond ea îi prinde.

Ea-i atrage cu toți dinții;
Când râsu-i deschide gura
Îi devoră, pe toți sfinții!
Ea-i atrage cu toți dinții.
Când se culcă, roză gura
Și-ascunde dinții cumiinții.

Când râsu-i deschide gura,
Ea-i atrage cu toți dinții.

Pe toți de nas ea îi duce
Ca șarpele cu clopoței
Vrăjind păsările năuce.
Pe toți de nas ea îi duce.
Când cu-o mutră de a ei,
Limba-și scoate și străluce,
Ca șarpele cu clopoței
Pe toți de nas ea îi duce.

Sidona, mai mult de-un amant,
De-o lauzi, de-o cerți, tot are.
Și râde, nu-i nimic șocant:
Nu are numai un amant.
Așa pân' la-nmormântare
Strânsă de un brad galant –
De-o lauzi, de-o cerți, tot are
Sidona mai mult de-un amant.